

وظیفہ شیعہ

از کلمات معصومین (ع) و اشیاء عظام و اولیاء کرام

پیامبر (ص) فرمود: ہر کس از امتی،
چہل حدیث - حدیثی کہ در امور
دینشان بہ آنها احتیاج دارند -
حفظ کند خداوند عزوجل روز
قیامت، اورا فقیر و عالم بر-
می انگیزد.

وطنیہ

« اَللّٰهُمَّ كُنْ لِوَلِيِّكَ الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ
مَلَكًا تَكْفِيهِ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ فِي هَذِهِ
السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ وَلِيًّا وَحَافِظًا
وَقَائِدًا وَنَاصِرًا وَدَلِيلًا وَعَيْنًا حَتَّى
تُسْكِنَهُ اَرْضَكَ طَوْعًا وَتُمَتِّعَهُ فِيهَا طَوِيلًا »

فهرست

۱۵	از خود راضی		
۱۶	رغبت بیش از حد	۴	مقدمه
۱۶	در زمان غیبت چه کنیم؟	۶	سرمونه از روابط اجتماعی
۱۷	ولایت امیرالمؤمنین (ع)	۷	صبر و بردباری
۱۹	مفسده غضب	۸	صفتی نیکو برای زنان
۲۰	حسن خلق	۸	حلم و حرص
۲۰	سکوت	۹	اعتذار پی در پی
۲۲	امانت، پیمان، نیکی بوالدین	۱۰	بزرگواری
۲۳	احمیت نماز	۱۱	واعظ درونی
۲۴	صفات همنشین		رسیدن به ارزشوها دنیا
۲۶	لجاجت	۱۲	و آخرت
۲۶	غیبت و سخن چینی	۱۳	خودداری از تعرض و غضب
۲۷	جورست فرزندان بپرور	۱۴	چند صفت مورد غضب خدا
۲۸	عمل به خواسته نفس	۱۵	پنهان داشتن تصمیم

۵۰	صفات طالم علم	۲۹	ترجیح رضا مخلوق بر رضای خالق
۵۱	کلام مقدار درباره علی (ع)	۳۰	دروغ
۵۳	رضای خدا	۳۱	نتیجه گناه
۵۴	کلام قنبر با حجاج	۳۲	عزت واقعی
۵۶	بصیرت در مردم آخر الزمان	۳۳	فضیلت قرآن
۵۸	پایداری در ولایت	۳۵	راه نجات مؤمن
۶۰	مفسده اشتها	۳۶	صفات عقلاء
۶۱	مواضع و حوصله ملاقات	۳۷	چشمهایی که در قیامت نمی گیرند
۶۲	پنهان داشتن مرض	۳۹	حق همسایه
۶۴	گفتار کامل با حجاج	۴۰	مدار با رفیق
۶۷	وصیه مفضل بن عمر	۴۱	فضیلت دعا
۶۸	ترک خیانت و دوستی مطیعین	۴۳	رسیدگی به خود
۷۰	علت حکیم بودن لقمان	۴۴	دوری از گناهکار، احق و دروغگو
۷۱	ترک خنده و سکوت زیاد	۴۵	منابت نفس و آرزوها
۷۴	جدال	۴۶	صله رحم
۷۵	ترس حضرت یحیی از جهنم	۴۷	اخلاق ششگانه

احادیثی که در این کتاب به معصومین (ع)
نسبت داده می شود استنادش به کتابهای
است که در خزائن و ابیات یادآوری شده است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ^۴

بعد از ستایش پروردگار و درود بر رسول
الهم و اهل بیت گرامش، لازم دانستم چند حدیث
که در مسیر زندگی مبتلا به عموم در امور دنیا و آخرت
است، در این جزوه ثبت نمایم. باشد که بینائی و
آگاهی برای خود و یاد آوری و تذکر برای خواستگاران
غریز و هدیه ناچیزی خدمت حضرت ولی عصر عجل
الله تعالی فرجه نموده باشم.

ابتدا چهل حدیث از معصومین علیهم السلام، بنابر -

فضیلتی که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود:

« مَنْ حَفِظَ عَلَيَّ أَرْبَعِينَ حَدِيثًا مَا يَحْتَاجُونَ إِلَيْهِ فِي

أَمْرِ دِينِهِمْ بَعَثَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَقِيهًا عَالِمًا » وبعد -

کلماتی چند از انبیاء و اولیاء بعنوان تجلیل از مقام شاخ

آنان و در ختم دستور نماز ذکر شده و به چند ذکر و دعاء

موجز اشاره میشود. الف - ۳/۷۶۳۲

قم - ۱۲ جمادی الثانی ۱۳۹۹

۲ قال النبی صلی اللہ علیہ وآلہ:

يَا عَلِيُّ، ثَلَاثٌ مِنْ مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ: تَصِلُ مَنْ

قَطَعَكَ، وَتُعْطِي مَنْ حَرَمَكَ، وَتَقْنُوعُ عَمَلٍ

ظَلَمَكَ. تحف العقول ص ۶

پیامبر صلی اللہ علیہ وآلہ می فرماید: یا علی، سه چیز از اخلاق پسندیده

است: کسیکه از تو دوری کرده بالا و آمیزش کن و کسیکه ترا محروم کرده به

او عطا کن و کسیکه به تو ظلم کرده از او درگذر

۳ قال الامام امیر المؤمنین علیه السلام :

مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ : الْبِرُّ، وَ اخْفَاءُ الْعَمَلِ، وَ الصَّبْرُ عَلَيَّ

الرِّزَايَا، وَ كِتَابُ الْمَصَائِبِ. تحف العقول

امیر المؤمنین علیه السلام فرمود: نیکی، و پنهان کردن

عمل خیر، و صبر کردن در گرفتاریها و ناراحتیها، و پنهان کردن

مصیبتها، از گنجهای بهشت است.

٤ قالت الفاطمة عليها السلام: خَيْرُ النِّسَاءِ: أَنْ لَا يَرَيْنَ

الرِّجَالَ وَلَا يَرِيَهُنَّ الرِّجَالُ. وسائل الشيعة ج ٤ ع ٤٣

فاطمه زهرا فرمود: چیزی که بهتر است برای زنان این است که:

مرد ها را نبینند ، و مرد ها آنها را نبینند.

٥ قيل للامام السبط الحسن عليه السلام: مَا الْحِلْمُ؟

قال: كَظْمُ الْغَيْظِ وَمَلَكُ النَّفْسِ. قيل: فَمَا الشُّحُّ؟

قال: أَنْ تَرَى مَا فِي يَدَيْكَ شَرَفًا وَمَا انْقَضَتْ تَلَفًا.

به امام حسن مجتبی گفتند:

حلم چیست؟ فرمود: فرو بردن غضب و خودداری نفس.

گفتند: طمع و حرص چیست؟ فرمود: چیزی را که دردست تو

است شرافت حساب کنی، و آنچه می بجختی تلف و ضایع حساب

کنی.

۱ قال الامام الحسین علیه السلام: اِيَّاكَ وَابْتَغِزْنِي

فَإِنَّ الْمُؤْمِنَ لَا يُسِيئُ وَلَا يَعْتَذِرُ ، وَالْمُنَافِقُ كُلُّ يَوْمٍ

يُسِيئُ وَيَعْتَذِرُ . تحف العقول ص ۱۷۲

حضرت امام حسین علیه السلام فرمود: بپرهیز از آنچه که باید

از آن عذر بخواهی، چون مؤمن بدی نمیکند تا عذرخوا

کند، ولی منافق هر روز بدی کند و عذر می خواهد.

۷ قال الامام علی بن الحسین علیه السلام: مَنْ كَرُمَتْ

عَلَيْهِ نَفْسُهُ هَانَتْ عَلَيْهِ الدُّنْيَا . تحف العقول ص ۲۰۱

امام سجاده علیه السلام فرمود: کسیکه به خود ارزش قائل شود

دنیا در نظرش بی ارزش می شود.

۵ قال الامام ابی جعفر الباقر علیه السلام: مَنْ لَمْ يَجْعَلِ

اللَّهُ لَهُ مِنْ نَفْسِهِ وَاعْظًا فَإِنَّ مَوَاعِظَ النَّاسِ لَا تُغْنِي

عَنْ شَيْءٍ. تحف العقول ص ۲۱۴

امام باقر علیه السلام فرمود: کسیکه از طرف خداوند در

باطلش واعظی نباشد موعظه های مردم او را از موعظه بی نیاز نمی کند

۹ قال الامام جعفر بن محمد الصادق عليه السلام:

ثَلَاثَةٌ مَنْ تَمَسَّكَ بِهِنَّ نَالَ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بُغْيَةً
مَنْ اعْتَصَمَ بِاللَّهِ ، وَرَضِيَ بِقَضَاءِ اللَّهِ ، وَأَحْسَنَ الظَّرْ
بِاللَّهِ .

تحف المقول ص ۲۳۳

امام صادق علیه السلام فرمود: سه چیز است که هر کس به

آنها موفق شود به آرزوهای دنیا و آخرتش می رسد: پناه

به خدا گیرد، راضی به قضاء و قدر خداوند باشد، و به خدا خوشبین

باشد (حسن ظن داشته باشد).

یا عن وصیة الامام موسى الكاظم عليه السلام:

يَا هُشَامُ، مَنْ كَفَّ عَنْ اغْرَاضِ النَّاسِ اَقَالَهُ اللَّهُ

عَشْرَةَ يَوْمٍ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ كَفَّ غَضَبَهُ عَنِ النَّاسِ

كَفَّ اللَّهُ عَنْهُ غَضَبَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. تحفة المتقین ص ۲۹۱

انزو صایبای امام موسی کاظم علیه السلام: ای هشام، کسیکه از تعرض

به آبرو و ناموس مردم خودداری کند خداوند لغزشها و خطاهای

او را در قیامت می بخشد . و کسیکه غصب خود را از مردم باز دارد

خداوند در روز قیامت به او غصب می کند .

لا قال الامام علی بن موسی الرضا علیه السلام:

إِنَّ اللَّهَ يُبْغِضُ الْقَبِيلَ وَالْقَالَ، وَإِضَاعَةَ الْمَالِ

وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ . تحف العقول ص ۴۴

حضرت امام رضا علیه السلام فرمود: خداوند چند چیز را

دوست ندارد: گفتگوی زیاد، ضایع کردن مال و اسراف، و سؤال

وخواهش زیاد از مردم

۱۴ قال الامام النقی الجواد علیه السلام: اِظْهَارُ الشَّيْءِ قَبْلَ

أَنْ يَسْتَحْكِمَ مَفْسَدَهُ لَهُ. تحف العقول ص ۳۴

اظهار کردن کاری قبل از ریشه دار و پیاپی نمودن آن باعث فساد

و از بین رفتن آن است.

۱۵ قال الامام علی النقی علیه السلام: مَنْ رَضِيَ عَنْ نَفْسِهِ

كَثُرَ السَّاحِطُونَ عَلَيْهِ. الدرة الباهرة للشهيد ص ۴۱

کسیکه از خود راضی باشد بیشتر مردم از او بدشانمی آید.

ع۱۱ قال الامام العسكري عليه السلام: مَا أَقْبَحَ بِالْمُؤْمِنِ

أَنْ يَكُونَ لَهُ رَغْبَةٌ تَذُلُّهُ. تحف العقول ص ۳۶

حضرت امام حسن عسکری علیه السلام فرمود: چه بد است برای مؤمن

که میل به چیزی که باعث خواری و کوفتی اوست داشته باشد.

ع۱۵ عما كتبه الامام المهدي عليه السلام الى نائبه:

وَأَمَّا الْحَوَادِثُ الْوَاقِعَةُ فَارْجِعُوا فِيهَا إِلَى رُؤَاةِ

۱۷
حَدِيثًا فَإِنَّهُمْ مُحِبِّي عَلَيْكُمْ وَأَنَا حُجَّةُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

الدرة الباهرة للشهيد ۴۷

امام زمان علیه السلام در جواب نامه نائش چنین نوشتند:

در پیشامدهایی که برای شما واقع می شود به علمای که حدیث

ما را روایت می کنند مراجعه کنید که آنها محبت و نمایندگی من

هستند و من محبت و نمایندگی خدا بر شما هستم.

۱۱ قال الامام الصادق عليه السلام: عَرِّجْ بِالنَّبِيِّ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ إِلَى السَّمَاءِ مِائَةً وَعِشْرِينَ مَرَّةً، ثَمَّ مِنْ
 مَرَّةٍ إِلَّا وَقَدْ أَوْصَى اللَّهُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِوَلَايَةِ
 عَلِيٍّ وَالأَئِمَّةِ مِنْ بَعْدِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَكْثَرَ مِمَّا أَوْصَاهُ
 بِالفَرَائِضِ . بصائر الدرجات ، باب : يا ، حديث ۱

امام صادق علیه السلام فرمود : حضرت رسول اکرم صلی الله علیه
 وآله صد و بیست مرتبه با آسمان برده شد . در هر مرتبه خدا پیر پیامبر
 صلی الله علیه وآله درباره علی و ائمه علیهم السلام که بعد از او هستند

توصیه می کند بیش از آنچه برای واجبات سفارش و توصیه می کند.

۱۷ قال الامام الصادق عليه السلام: قال رسول الله

صلی الله علیه وآله: الْغَضَبُ يُفْسِدُ الْإِيمَانَ كَمَا يَفْسِدُ

الْخَلُّ الْعَسَلَ. اصول الکافی - باب الغضب.

امام صادق علیه السلام فرمود که حضرت رسول صلی الله علیه وآله فرمود:

غضب و خشم ایمان را فاسد و از بین می برد همانطور که سرکه

عسل را فاسد کند.

۱۸ قال الامام علي ابن الحسين عليه السلام: قال رسول

الله صلى الله عليه وآله: ما يُوضَعُ في ميزانِ اثمٍ يومَ القيامةِ

اَفْضَلُ مِنْ حُسْنِ الخَلْقِ. اصول الكافي، باب المكارم.

حضرت امام زين العابدين عليه السلام فرمود که حضرت رسول

صلی الله علیه وآله فرمود: هر روز قیامت در نامه اعمال کسی چیزی بهتر

از اخلاق نیکو نیست.

۱۹ قال الامام ابو الحسن الرضا عليه السلام: مِنْ عَلامَاتِ

الْفِقْه: الْحِلْمُ، وَالْعِلْمُ، وَالصُّمْتُ. إِنَّ الصُّمْتَ

بَابٌ مِنْ أَبْوَابِ الْحِكْمَةِ، إِنَّ الصُّمْتَ يَكْسِبُ

الْحُبَّةَ، إِنَّهُ دَلِيلٌ عَلَى كُلِّ خَيْرٍ. اصولاً في باب الصمت.

حضرت امام رضا عليه السلام فرمود: از علامات فقر (بیش و

بصیرت در دین): بردباری، دانش، وسکوت است.

همانا سکوت دردی است از درهای حکمت، سکوت محبت

می آورد، سکوت ~~برای~~ ^{در} خویشتن است.

۲. قال الامام الصادق عليه السلام: ثَلَاثَةٌ لَا عُذْرَ

لَا حِدَ فِيهَا: اَدَاءُ اَلْاَمَانَةِ اِلَى الْبِرِّ وَالْفَاجِرِ، وَالْوَفَاءُ

بِالعَهْدِ اِلَى الْبِرِّ وَالْفَاجِرِ، وَبِرُّ الْوَالِدَيْنِ بَرَّيْنِ كَانَا

اَوْفَا جَرَيْنِ. اصول الكافي، كتاب المعيشة.

حضرت امام صادق عليه السلام فرمود: سه چیز است که هیچ

کس در آنها معذور نیست: برگرداندن امانت بصاحبش

نیکوکار باشد یا بدکار. و نیکو کردن بعهده و قول نسبت به نیکوکار

و بدکار. نیکی کردن به پدر و مادر نیکوکار باشند یا بدکار.

۲۱ قال الامام ابو الحسن الكاظم عليه السلام: لما

حَضَرْتُ أَبِي الْوَفَاةُ قَالَ لِي: يَا بُنَيَّ، إِنَّهُ لَا يَنْالُ شَفَاعَتَنَا

مَنْ اسْتَخَفَّ بِالصَّلَاةِ. وسائل الشيعة - ج ۳ - ص ۱۷۱

امام موسی کاظم علیه السلام فرمود: وقتی که وفات پدرم

رسید بمن فرمود: پسر من، شفاعت ما کسی که نماز را سب

بشمارد نمی رسد.

٢٢ قال الامام الصادق عليه السلام:

قال رسول الله صلى الله عليه وآله:

قَالَتِ الْخَوَارِثُونَ لِعِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ:

يَا رُوحَ اللَّهِ مَنْ نَجَّائِسُ؟ قَالَ مَنْ

يَذْكُرُ اللَّهَ رُؤْيَاهُ، وَيَزِيدُ فِي عَمَلِكُمْ.

مَنْطِقُهُ، وَيَرْغِبُكُمْ فِي الْآخِرَةِ عَمَلُهُ.

كتاب الأربعين للشيخ البهائي

امام صادق علیه السلام فرمود که حضرت رسول

صلی الله علیه وآله فرمود: هوار یون از حضرت عیسی

علیه السلام پرسیدند: با چه کسی همنشین باشیم؟

فرمود: کسی که دیدار او شمار ایاد خدا بسنندازد، و

گفتارش عمل شمار از یاد کند، و عمل و اخلاق او شما

را به آخرت ترغیب کند.

۲۳ من وصایا النبی الی امیر المؤمنین صلوات

اللَّهُ عَلَيْهِمَا: يَا عَلِيُّ، إِيَّاكَ وَالْحَاجَّةَ، فَإِنَّ

أَوَّلَهَا جَهْلٌ وَآخِرُهَا نَدَامَةٌ. تحف العقول ص ۱۱

از وصایای پیامبر به امیر المؤمنین علیهما السلام:

دوری کن از لجابت، زیرا اول آن نادانی و آخر

آن پشیمانی است.

۲۴ من وصایا النبی الی امیر المؤمنین علیهما السلام

:يَا عَلِيُّ، إِحْذَرِ الْغَيْبَةَ وَالْعَمِيَّةَ، فَإِنَّ الْغَيْبَةَ

تُفْطِرُ، وَالْفَمِيمَةُ تُوجِبُ عَذَابَ الْقَبْرِ

انزو صایای حضرت   تحف العقول ص ۱۱

رسول صلی الله علیه وآله به امیر المؤمنین علیه السلام:

یا علی، از غیبت و سخن چینی دوری کن، زیرا غیبت

موجب بطلان روزه می شود. و سخن چینی باعث

عذاب قبر می شود. ^ن شاید منظور از بطلا عدم قبولی است

۲۵ قال الامام العسکری علیه السلام: جُرْأَةُ

الْوَلَدِ عَلَى وَالِدِهِ فِي صِغَرِهِ تَدْعُو إِلَى

الْعُقُوقِ فِي كِبَرِهِ. تحف العقول ص ۳۶

حضرت امام حسن عسکری فرمود: جرئت و بی پروائی

فرزند نسبت به پدر در کودکی باعث عاقبت شدن

فرزند در بزرگی می شود.

۲۶ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

مَنْ أَكَلَ مَا يَشْتَهِي وَلَيْسَ مَا يَشْتَهِي وَكِيبَ

مَا يَشْتَهِي، لَمْ يَنْظُرِ اللَّهُ إِلَيْهِ حَتَّى يَنْزِعَ

أَوْ يَتْرُكَ. تحف العقول ص ۲۶

حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وآله فرمودند:

کسیکه هر چه بخواد بخورد و آنچه بخواد بپوشد

و آنچه بخواد سوار شود خداوند نظر رحمت با او نمی کند

تا ببرد یا آنکه این عمل را ترک کند.

۲۷ قال النبی صلی الله علیه وآله: مَنْ

۳۰

طَلِبَ رِضَىٰ تَخْلُوقٍ بِسَخَطِ الْخَالِقِ، سَلَّطَ

اللَّهِ عَلَيْهِ ذَٰلِكَ ^{عز وجل} الْمَخْلُوقِ. تحف العقول ص ۳۷

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله فرمود: کسیکه طلب کند

رضایت مخلوق را با نارضایتی خداوند عزوجل، خدا

همان شخص را بر او مسلط می کند.

۲۸ قال الامام امير المؤمنين عليه السلام:

لَا يَجِدُ عَبْدٌ طَعْمَ الْإِيمَانِ حَتَّى يَتَرَكَ

الْكَذِبَ هَزَلَهُ وَجِدَّهُ. تَحْتَ الْمَقَرِّ ۱۵۱

حضرت امیر المومنین علیه السلام فرمود: هیچ بنده‌ای

مزه ایمان را نمی‌چشد مگر اینکه: دروغ شومی و

جدی را ترک کند.

۲۹ قال رسول الله صلى الله عليه وآله:

قال الله جل جلاله: إِذَا عَصَانِي مِنْ

خَلْقِي مَنْ يَعْرِفُنِي سَلَّطْتُ عَلَيْهِ مِنْ خَلْقِي

مَنْ لَا يَعْرِفُنِي . مِنْ لَا يَحْضُرُ النِّقِيجَ ۴ ص ۲۸۹

پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمود: خداوند بزرگ فرمود

وقتی بنده که مرا می شناسد گناه مرا انجام دهد، کسی

که مرا نمی شناسد بر او مسلط می کند.

۳ قال الامام الصادق علیه السلام:

الْغُرُّ أَنْ تَذِلَّ لِلْحَقِّ إِذَا الْوَزَمَكَ.

الدرة الباهرة للشهيد ص ۳۴

امام صادق علیه السلام فرمود: عزت و تسلیم در

مقابل حق است وقتی که ترا قانع کند.

۳۱ قال رسول الله صلى الله عليه وآله:

إِنِ ارْتَدَّ مَرْغَشُ السَّعْدَاءِ وَمَوْتَ الشَّهَدَاءِ

وَالنَّجَاةَ يَوْمَ الْحَسْرَةِ وَالظِّلَّ يَوْمَ الْحَرُورِ وَ

الْهُدَى يَوْمَ الضَّلَالَةِ: فَأَدْرُسُوا الْقُرْآنَ

فَإِنَّهَ كَلَامُ الرَّحْمَنِ وَحِزْمُ الشَّيْطَانِ وَ

۳۴

رُجْحَانُ فِي الْمِيزَانِ . البحار ج ۹۲ ص ۱۹

پیغمبر اکرم صلی الله علیه وآله فرمود: اگر می خواهی

خوشبختانه زندگی کنی، و مرگتان مردن شهداء باشد

و در روز قیامت (عزت) رستگار شوید، و در

روز بسیار گرم (محشر) در سایه باشید و در روز

گمراهی در هدایت باشید: درس قرآن بخوانید

زیرا قرآن کلام خداست و پناه از شیطان و سنگینی

میزان اعمال است.

۳۲ قال الامام علی ابن الحسین علیه السلام:

ثَلَاثٌ مُنْجِيَاتٌ لِلْمُؤْمِنِ: كَفُّ لِسَانِهِ عَنِ

النَّاسِ وَاغْتِيَابُهُمْ، وَاشْغَالُهُ نَفْسُهُ بِمَا

يَنْفَعُهُ لْآخِرَةِ وَدُنْيَاهُ، وَطَوْلُ الْبُكَاءِ عَلَى

خَطِيئَتِهِ. المعارج ج ۷۸ ص ۱۴۱

امام زین العابدین علیه السلام فرموده: سه چیز

برای مؤمن نجات بخش است: خودداری زبان

از مردم و غیبت کردن آنها، مشغول کردن خود

به آنچه فایده آخرت و دنیا داشته باشد، و زیاد

گریه کردن بزرگانان.

۳۳ قال الامام الكاظم عليه السلام: يَا

هَاشِمُ، إِنَّ الْعُقُلَاءَ تَرَكُوا خُصُولَ الدُّنْيَا

فَكَلَّفَ الذُّنُوبَ وَتَرَكُوا الدُّنْيَا مِنَ الْفَضْلِ

وَتَرَكُ الذُّنُوبَ مِنَ الْفَرَضِ. تحف العقول ۲۸۱

امام موسی کاظم علیه السلام فرمود: ای هشام،

خود مندان، اضافات و تشریفات دنیا را ترک

و کنند پس چگونه می شود گناه کنند و حال آنکه

ترک دنیا فضیلت است و ترک گناه از واجبات

۳۴ قال رسول الله صلى الله عليه وآله:

كُلُّ عَيْنٍ بِأَكْثَرِ يَوْمٍ الْقِيَامَةِ إِلَّا ثَلَاثَ أَعْيُنَ:

عَنِ سَهْمٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَعَنِ
 غَضَّتْ عَنْ حَارِمِ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ فَاَضَتْ
 مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ   تحف العقول ص ۱

پیا میرا کرم ملی اللہ علیہ وآلہ فرمود: ^{بخش} حشر چشمہ

جز سر چشم گریا تند: چشمی کہ در راه خدا بیدار

بماند، چشمی کہ خود را از حرام بیوشاند، چشمی

کہ از ترس خدا اشکش جاری شود.

۲۵ قال الامام موسى بن جعفر عليه السلام:

لَيْسَ حُسْنُ الْجَوَارِ كَفُّ الْأَذَى وَلَكِنْ

حُسْنُ الْجَوَارِ صَبْرٌ عَلَى الْأَذَى.

اصول الكافي كتاب العشرة ص ۶۶۷

امام موسی کاظم علیه السلام فرمود: خوب

همسایگی کردن به اذیت نکردن نیست بلکه صبر

کردن بر اذیت‌های همسایه است.

۴.

۳۶ عن ابی عبد الله علیه السلام: قال

رسول الله صلی الله علیه وآله:

مَا أَصْحَبَ اثْنَانِ إِلَّا كَانَا عَظَمَتُهُمَا

أَجْرًا وَأَعْبَتْهُمَا إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَرْفَقُهُمَا

بِصَاحِبِهِ. اصول کافی ج ۲ ص ۶۶۶

ما از امام صادق علیه السلام روایت است که پیامبر

اکرم صلی الله علیه وآله فرمود: هر دو نفر که رفیق و

وهم محبت می شوند، آنکسی اجرش بیشتر و تود

خدا محبوبتر است که با رفیقش بیشتر مدارا کند.

۳۷ قال الصادق علیه السلام: قال

امیر المؤمنین علیه السلام: أَحَبُّ الْأَعْمَالِ

إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي الْأَرْضِ الدُّعَاءُ

وَأَفْضَلُ الْعِبَادَةِ الْعِفَافُ. قَالَ:

وَكَانَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ رَجُلًا دُعَاءً.

اصول الکافی ج ۲ ص ۴۶۷.

امام صادق علیه السلام فرمود که امیر المؤمنین

سلام الله علیه فرمود: محبوبترین اعمال نزد خداوند

عزوجل در روی زمین دعاء است. و بهترین

عبادتها عقیف بودن است. بعد امام صادق

علیه السلام فرمود: امیر المؤمنین مردی بسیار

دعا کننده بود.

۳۵ قال ابو الحسن الماضی علیه السلام:

لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يُحَاسِبْ نَفْسَهُ فِي كُلِّ يَوْمٍ

فَإِنْ عَمِلَ حَسَنًا اسْتَرَادَ اللَّهَ، وَإِنْ عَمِلَ

سَيِّئًا اسْتَغْفَرَ اللَّهَ مِنْهُ وَتَابَ عَلَيْهِ.

اصول الکافی ص ۴۵۷

حضرت امام کاظم علیه السلام فرمود: آزمائش است کسی

که در هر روز حساب خود را بردستی نکند که: اگر کار

خوب انجام داده است از خدا توفیق بیشتر خواهد
و اگر کار بد کرده از خدا طلب مغفرت کرده توبه کند.

۳۹ قال الامام الصادق عليه السلام:

لَا يَنْبَغِي لِلْمُسْلِمِ أَنْ يُوَاجِهُ الْفَاجِرَ وَلَا الْأَحْمَقَ

وَلَا الْكَذَّابَ. اصول الكافي ج ۲ ص ۳۷

امام صادق علیه السلام فرمود: سزاوار نیست برای
مسلمان که با گناهکار و احمق و دروغگو دوستی کند.

۴۳ قال امیر المؤمنین علیه السلام: إِنَّمَا
 أَخَافُ عَلَيْكُمْ اثْنَتَيْنِ: إِيْتَابِعَ الْهَوَى وَطُولَ
 الْأَمَلِ. أَمَّا إِيْتَابِعُ الْهَوَى فَإِنَّهُ يَصُدُّ عَنِ
 الْحَقِّ، وَأَمَّا طُولُ الْأَمَلِ فَيَنْسِي الْآخِرَةَ.

اصول الکافی ج ۴ مر ۳۲۵

حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود: از دو چیز
 نسبت به شما نگرانم، پیروی از هوای نفس و آرزوی

طولانی، زیرا پیروی از هوای نفس انسان را از حق

بازی دارد، و آرزوی طولانی، آخرت را از زیاده‌ی بدن

۴۱ قال الامام الباقر علیه السلام:

صِلَةُ الْأَرْحَامِ: تُزَكِّي الْأَعْمَالَ، وَتُنْجِي

الْأَمْوَالَ، وَتُدْفِعُ الْبَلَاءَ، وَتُيسِّرُ

الْحِسَابَ، وَتُنْشِئُ الْأَجَلَ. اصول الکافی ص ۱۵۰

امام باقر علیه السلام فرمود: صله رحم (میر قراری رابطه

با خویشتان به هرگونه که امکان داشته باشد) : اعمال انسان

را پاک می کند ، مال را برکت می دهد ، گرفتاریها را دفع

می کند ، حساب روز قیامت را آسان می کند و مرگ

را آسان می اندازد .

۴۲ عن الصادق علیه السلام : قال

سلمان رحمه الله : عَجِبْتُ بِسِتِّ ثَلَاثٍ

أَضْحَكَنِي وَثَلَاثُ آبَكَنِي : فَأَمَّا الَّذِي آبَكَنِي

فَفِرَاقُ الْأَحِبَّةِ مُحَمَّدٍ وَحِزْبِهِ، وَهَوْلُ الْمَطْلَعِ
 وَالْوُقُوفُ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ. وَأَمَّا
 الَّذِي أَصْحَكْتَنِي: فَطَالِبُ الدُّنْيَا وَالْمَوْتُ
 يَطْلُبُهُ، وَغَافِلٌ وَلَيْسَ بِمَغْفُولٍ عَنْهُ، وَ-
 ضَاحِكٌ مَلَأَ فِيهِ لَا يَذَرِي أَرْضِي لِلَّهِ أَمْ
 مُنْخَطٌ.   خصال صدوق مر ٥٨

امام صادق عليه السلام می فرماید که سلمان رحمه الله فرمود

ازش چیز تعجب می‌کنم: سرچیز مرا می‌خنداند و سرچیز

مرا می‌گریاند: آن سر که مرا می‌گریاند: ! فراق و دوری

دوستان یعنی محمد رسول الله صلی الله علیه و آله و بارانش

۱ ترس قیامت. ۲ ایستادن در پیشگاه خدا.

و آن سر که مرا می‌خنداند: ! کسیکه در طلب دنیا است و

مرگ هم در طلب اوست. ۲ کسیکه غافل است

ولی مواظب او هستند. ۳ کسیکه دهان خود را

با خنده پر کرده ولی نمی داند برای رضایت خدا

است یا با نارضایتی اوست.

۴۳ من وصایای ذی رحمه الله: یا

بُتَغِي الْعِلْمَ لَا يَشْغُلْكَ أَحَدٌ وَلَا مَالٌ عَنْ

نَفْسِكَ، أَنْتَ يَوْمَ تَقَارِقُكُمْ كَصِيفٍ بَتَّ

فِيهِمْ، ثُمَّ غَدَوْتَ مِنْ عِنْدِهِمْ إِلَى غَيْرِهِمْ

امالی المنید ص ۱۸۱

ابودرجه الله عليه فرمايد: اى طالب علم، اهل

وعيال و مال تو از رسیدگی بخود مشغول نکنند

چون روزی از آنها جدا می شوی مانند میهمانی

که شبها در میان آنها باشی و صبحگاه از نزد آنها بسوی

دیگری خواهی رفت.

ع قال المقداد بن الاسود رحمه الله،

لعبد الرحمن بن عوف،: اَمَّا وَاللَّهِ، لَقَدْ

تَرَكْتُ رَجُلًا مِنَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْحَقِّ

وَبِهِ يَظُنُّونَ. أَمَا وَاللَّهِ، لَوَ أَنِّي عَلَى

فُرْشٍ أَعُوَانَا لَقَاتَلْتُهُمْ قِتَالِي أَيَّاهُمْ يَوْمَ

بَذِرُوا أَحَدِي. اِمَّا إِلَى الْمَضِيدِ مَا لَا

مقداد رحمه الله به عبد الرحمن ابن عوف فرمود: بدان

قسم بخدا، حقیقتاًرها کردی مردی را از کسانی بود که لو

به حق می کنند و به عدالت دستوری دهند (یعنی این

المؤمنین علیہ السلام). آگاه باش بخدا قسم، اگر من

در مقابل قریش یارانی داشتم با آنها جنگ میکردم

مانند جنگی که در روز بدر واحد با آنها کردم.

قال عمار بن یاسر رحمه الله (عند توجهه الى

صفیه): اللَّهُمَّ لَوْ أَعْلَمْتُ أَنَّهُ أَرْضِي لَكَ

أَن أَرْمِي نَفْسِي مِنْ فَوْقِ هَذَا الْجَبَلِ

لَوْ فِث بِهَا. بحارج - ص ۳۳

عمار یا سر رجه الله موقعی که به جنگ سفین می رفت

چنین فرمود: پروردگارا اگر امید انست که اگر خود

را از بالای این کوه بیندازم پیش تو محبوبتر است

هر آینه انجام می دادم.

۴۱ قال حجاج بن يوسف لعنه الله

لعنبر رجه الله: «انت قنبر؟» قال:

«نعم».. قال: ابوهمدان؟ قال: «نعم».

قال: «مولى على بن ابي طالب؟ قال:»
 اللَّهُ مَوْلَايَ وَأَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيُّ وَلِيُّ نَعْمَتِي
 قال: «ابن مؤمن دينه»، قال: «فاذا-
 برئت من دينه تدلني على دين غيره؟
 افضل منه. بخارج ۴۲ ص ۱۲۶

عاج از قبر پرسید: تو قبری؟ گفت: آری.

پرسید: ابوهدائی؟ گفت: بلی. پرسید: «حان

منه علی ابن ابی طالب علیہ السلام؟ قنبر گفت: «خدا

مولای من و امیر المومنین علی علیہ السلام ولی نعمت من

است. گفت: از دین او بیزاری کن! قنبر گفت:

اگر از دین علی علیہ السلام بیزاری جویم، آیا دینی

بهتر از آن سراغ داری تا مرا راضی کنی.

۴۷ عن قنوابنت الرشید الجری قالت:

قلت لابی: «ما أشدَّ اجتهداك» قال:

يَا بَنِيَّ، يَا بَنِي قَوْمٍ بَعَدَنَا بِصَائِرِهِمْ
فِي دِينِهِمْ أَفْضَلُ مِنْ اجْتِهَادِنَا

بخارج ۲ ص ۱۳۹

از قنواد ختر رشید هجری عهد اللهورایت

شده که گفت: به پدرم گفتم: چه محکم اجتهاد

وجدیت می کنی! گفت: ای دخترم، بعد

از ما گروهی می آیند که بصیوت و بیش آنان

در ديشان از اجتهاد ما بهتر است.

٤٨ قال میثم: قال لی امیر المؤمنین علیه .

السلام: کَیْفَ أَنْتَ یَا مِیْثَمُ، إِذَا دَعَاكَ دَعَى

بَنِي أُمِّیَّةَ عُبَیْدُ اللَّهِ بْنِ زَبَادٍ إِلَى الْبِرَاءَةِ مِنِّي؟

فَقُلْتُ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، أَنَا وَاللَّهِ لَا أَبْرَأُ مِنْكَ

قَالَ: إِذَا أَوَّاهُ اللَّهُ يَهْتَلِكُ وَيَصْلُبُ .

قُلْتُ: «أَصْبِرْ فَذَلِكَ فِي اللَّهِ قَلِيلٌ» فَقَالَ:

يَا مَيْمَنُ، اِذَا اَنْتَكُنْ مَعِي فِي دَرَجَتِي «سحاریع ص ۱۳

میشم تعارفه الله می گوید: امیر المؤمنین علیه السلام بن

فرمود: «چه خواهی کرد زمانی که زنازاده بنی امیه عبید

الله بن زیاد ترا برای دوری و برانست از من دعوت کند؟

گفتم: بخدا قسم من از تو برانست نمی جویم. فرمود: بخدا

قسم در این موقع ترا گشته بداری آورید. عرض کردم:

صبری کنم، این در راه خدا چیزی نیست. پس فرمود:

۶۰

ای میثم، در این صورت در بهشت بامن هستی

و در درجه من هستی.

۴۴ قال اویس القرنی رحمه الله لعمر

بن الخطاب (لما سئل عمر فی دخولیه فی

شفاعتیه): شہرتی فا خلقتی. ^{ج ۴۴} البخاری ص ۱۵۶

وقتی که عمر لعنه الله علیه به اویس گفت: مرا به شفاعت

داخل نما!! اویس گفت: مرا این مردم مشهور کردی و من لمعوم ^{مردم} ^{مردم} ^{مردم}

۵. حکى ان مالک بن الاشتر رضى الله عنه قال

لَمَنْ اَنْكَبَ عَلَى قَدَمَيْهِ يَقْبَلَهُمَا: مَا هَذَا الْاَمْرُ؟!

فَقَالَ الرَّجُلُ اَعْتَذِرُ إِلَيْكَ مَا صَنَعْتُ. فَقَالَ لَهُ مَالِكُ

لَا بَأْسَ عَلَيْكَ، فَوَاللَّهِ مَا دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ إِلَّا -

لِاسْتِغْفَرَنِّي لَكَ. البحار ج ۴۲ ص ۱۵۷

مالک اشتر بہ کسی کہ بہ قدمہائش افتادہ و پای او را می بوسید

گفت: این چه کاری است؟ او گفت: از جہساری کہ بہ تو

کردم عذرخواهی می‌کنم. مالاگفت: ناهایت نباش
 بخدا قسم داخل مسجد نشدم مگر برای اینکه برای تو طلب
 مغفرت کنم.

إِلَى عَنْ الْأَحْنَفِ: شَكَوْتُ إِلَى عَمِّي صَعَصَعَةَ
 وَجَعًا فِي بَطْنِي فَتَهَرَّنِي، ثُمَّ قَالَ: يَا بَنَ أَخِي، إِذَا
 نَزَلَ بِكَ شَيْءٌ فَلَا تُشْكِرْ إِلَى أَحَدٍ، فَإِنَّ النَّاسَ
 رَجُلَانِ: صِدِّيقٌ تَسْوُهُ وَعَدُوٌّ تَسْرُّهُ. إِلَى أَنْ قَالَ

وَلَكِنْ إِلَىٰ مَنْ ابْتَلَاكَ بِهِ وَهُوَ قَادِرٌ أَنْ يَفْرِجَ

عَنْكَ، يَا بَنَ أَخِي، إِحْدَىٰ عَيْنَيْهِمَا تَيْنِ مَا ابْصُرِيهَا

سَهْلًا وَلَا جَبَلًا مُنْذُ أَرْبَعِينَ سَنَةً وَمَا اطَّلَعَ عَلَىٰ

ذَلِكَ أَمْرًا وَلَا أَحَدٌ مِنْ أَهْلِي. بخارج ص ۱۵۷

انرا حنف روایت شده که گفت: از درد شکم به عموم صمصمه

شکایت کردم. پس منع کرده گفت: ای پسر برادر من، وقتی

ملاتی بتو نازل شد به مجلس شکایت ملکی، زیرا مردم

دو نوعند: اگر دوست است ناراحت و اگر دشمن است

خوشحالی شود. تا اینکه فرمود: ولی دردت را بگو

که ترا مبتلا کرده بگو که او قادر بر رفع آن است. ای پسر

با منی از چشمهای چهل سال است جای مرا نمی بینم و نه

به زن و خانواده ام خبر داده ام.

۵۲ قال الحاج لکمل بن زیاد رضی الله عنه:

لَقَدْ كُنْتُ أَحِبُّ أَنْ أَجِدَ عَلَيْكَ سَبِيلًا، فَقَالَ لَهُ

كَيْلُ: لَا تَصْرِفْ عَلَى آثَابِكَ وَتَقْدِمْ عَلَى وَاللَّهِ
 مَا بَقِيَ مِنْ عَمْرِي إِلَّا مِثْلُ كَوَائِلِ الْغُبَارِ فَاقْضِ مَا أَنْتَ
 قَاضٍ، فَإِنَّ الْمَوْعِدَ لَهُ وَبَعْدَ الْقَتْلِ الْحِسَابُ، وَلَقَدْ
 خَبَّرَنِي أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَنَّكَ قَاتِلِي

ارشاء المضيد ص ١٧٢

ججاج به کسلی گفت: مدت‌ها در پی تو بودم. کلیل بوی
 گفت: دند از نایت بهم مفشار و خانه بوسوم-

خراب مکن، قسم بخدا چیزی از عمرم باقی نمانده مگر

مانند گرد و غبار ضعیف ته نشین شده

پس ای عجاج، درباره من هر چه می خواهی حکم کن

در حقیقت وعده گاه برای خداست و بعد از

کشتن حسابی هست. و امیر المؤمنین علیه السلام

بمن خبر داده است که تو قاتل منی.

۵۳ قال مفضل بن عمر لجماعة الشيعة : أوصيكم
بِتَقْوَى اللَّهِ، إِلَى أَنْ قَالَ : الْأَوَّامِنَ أَحْسَنَ
إِلَيْكُمْ فَرِيْدُوهُ إِحْسَانًا وَاعْفُوا عَمَّنْ أَسَاءَ إِلَيْكُمْ
وَأَفْعَلُوا بِالنَّاسِ مَا تُحِبُّونَ أَنْ يَفْعَلُوا بِكُمْ.

تحد القدر من ۳۹

مفضل بن عمر به گروهی از شیعیان گفت : شما را به پرهیزکاری
وصیت می‌کنم. تا آنجا که فرمود : آگاه باشید کسی که به

شما احسان کرد شما بیشتر به او احسان کنید ، و کسی که به

شما بدی کرد دینشید و نسبت به مردم کاری را انجام دهید

که دوست دارید نسبت به شما انجام دهند .

۵۴ مَا سَأَلَ مُوسَىٰ عَنْ رَبِّهِ: «إِلٰهِي فَمَا جَزَاءُ

مَنْ تَرَىٰ الْخِيَانَةَ حَيًّا مِنْكَ؟» قَالَ يَا

مُوسَىٰ لَهُ الْإِيمَانُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.. قَالَ: «إِلٰهِي

فَمَا جَزَاءُ مَنْ أَحَبَّ أَهْلَ طَاعَتِكَ؟» قَالَ:

«یا مُوسٰی اَحْرِمْنِیْ نَارِیْ»۔ البجارج ۱۳ ص ۳۲۱

انرجله سؤالہائی کہ حضرت موسیٰ انہ پرودگار شی نمود،

فرمود: «جزای کسی کہ خیانت را بعنوان حیا، انہ تو ترک

کند چیست؟» فرمود: «ای موسیٰ جزایش امان و پناہ

ہر روز قیامت است»۔ عرض کرد: «خدا یا، چیست جزای

کسی کہ اہل طاعت تو را دوست دارد؟» فرمود:

«اورا بر آتش جہنم حرام می کند»۔

۵۵ قال لقمان عليه السلام: «لَا تَضْرِبْ الْحَكِيمَ -

فَيُؤْذِيكَ خَيْرٌ مِنْ أَنْ يَدْخُبَكَ الْجَاهِلُ بِدُهْنٍ -

طَيِّبٍ». وقيل للقيمان: «أَلَيْتَ عَبْدُ آلِ فُلَانٍ؟»

قال: «بلى». قيل: «فَمَا بَلَغَ بِكَ مَا تَرَى؟» قال: «رَيْدُ

الْحَدِيثِ وَأَدَاءُ الْأَمَانَةِ وَتَرْكُ مَا لَا يَعْشِيَنِي وَغَضَبُ

بَصَرِي وَكَفِّي لِسَانِي وَعَفَّتِي فِي طُعْمَتِي». ^{مؤ} البهارج ۳

لقمان فرمود: اگر حکمی ترا بزنند و اذیت کند به تو باز

آن است که جاهلی برای توسلش (چرب زبانی)

کند. به لعمان گفتند: تو بنده فلان قوم نیستی؟ گفت:

آری. گفتند: «چه چیز ترا به این مقام که می بینی رسانده

است؟ فرمود: راستگویی، ادا، امانت، ترک کردن

چیزی فایده و پوشیدن چشم خود داری زبان و -

مراعاة کردن لقمه ای که می خورم».

۶۶ قال داود سليمان عليه السلام: «يا بني» -

إِيَّاكَ وَكَثْرَةُ الصَّمَكِ فَإِنَّ كَثْرَةَ الصَّمَكِ تَرْكُ قَبْدِ

حَقِيرًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، يَا بُنَيَّ عَلَيْكَ بِطُولِ الصُّمْتِ إِلَّا

مَنْ حَتَرَ فَإِنَّ الدَّائِمَةَ عَلَى طُولِ الصُّمْتِ مَرَّةً وَاحِدَةً

خَيْرٌ مِنَ الدَّائِمَةِ عَلَى كَثْرَةِ الْكَلَامِ مَرَّاتٍ ^{ص ۳۵} الْعَاجِزِ

حضرت داود علیه السلام به حضرت سلیمان

علیه السلام فرمود: ای پسر، از خنده زیاد دوری

کن، زیرا خنده زیاد بنده را در روز قیامت -

کوچک می کند. ای پسرم بر تو باد بر سکوت طولانی

مگر در سخن خوب زیرا پیشانی بوسکوت طولانی یک

مرتبه بهتر از چند بار پیشانی بر سخن زیاد است.

۱۷ قال سليمان عليه السلام لابنه: «يَا بُنَيَّ إِنَّا كُنَّا

وَالْمِرَاءُ فَإِنَّهُ لَيْسَتْ فِيهِ نَفْعَةٌ وَهُوَ يَهِيْجُ بَيْنَ

الْإِخْوَانِ الْعَدَاوَةَ. البحار ج ۱۴ ص ۱۲

حضرت سليمان بن داود علیه السلام به پسرش فرمود:

ای پسر مرد دوری کن از بگو نگو کردن با مردم زیرا

آن منفعتی ندارد و دشمنی را بین برادران به هم می آورد

۵۱ قال یحیی لا یبذرکریا علیهما السلام: «یا اَبْنَه،

اِنَّ عَلٰی نِوَائِ رِیْتَا مَعَارِثَ لَا یَجُوزُ هَا اِلَّا الْبُکَاؤُنْ

مِنْ خَشِیَةِ اللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ وَاتَخَوَّفُ اَنْ اَتِیَهَا فَاَنْزِلَ

مِنْهَا فَبُکِیْ رِکْرَیَا عَلَیْهِ السَّلَامُ حَتّٰی غَشٰی عَلَیْهِ مِنْ

حضرت یحییٰ به حضرت زکریا علیهما السلام گفت: ای

پدر بد در سینه برای آتش پروردگار لغزشگاههایی -

هست که نمی‌گذرد از آن مگر گریه کنندگان از توس

خداوند و می‌توسد به آنجا برسم و بر آن بلغزم پس

حضرت زکریا علیه السلام گریه کرد تا غش کرد.

۵۹ قال زکریا علیه السلام: حَدَّثَنِي جِبِّي جَبْرَائِيلُ

عَلَيْهِ السَّلَامُ عَنِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: إِنَّ فِي جَهَنَّمَ

جَبَلًا يُقَالُ لَهُ السَّكْرَانُ فِي أَصْلِ ذَلِكَ الْجَبَلِ وَادٍ

يُقَالُ لَهُ الْعَصْبَانُ لِقَصَبِ الرَّحْمَانِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى

فِي ذَلِكَ الْوَادِي حُبٌّ قَامَتْهُ مِائَةُ عَامٍ فِي ذَلِكَ

الْحُبِّ تَوَابِتٌ مِنْ نَارٍ، فِي ذَلِكَ التَّوَابِتِ صَادِقٌ

مِنْ نَارٍ وَثِيَابٌ مِنْ نَارٍ وَسُلَاسِلٌ مِنْ نَارٍ وَأَغْلَالٌ

مِنْ نَارٍ . البحار ج ١٤ ص ١٩٦

حضرت زکریا علیہ السلام فرمود: کہ دوستم جبرئیل

برای من از طرف خدا خود داد که: در جهنم کوهی

است بنام سکران، در انتهای آن کوه بیابانی

است بنام غضبان که برای غضب خداوند است.

در این وادی چاهی بطول صد سال راه وجود دارد

، در آن چاه تابوت‌هایی از آتش وجود دارد، در آن

تابوت‌ها صد و فتمانی است از آتش و لباس‌ها و زنجیرها

و غل‌هایی از آتش وجود دارد.

يَا رُوِيَ أَنَّ الْمَسِيحَ عَلَيْهِ السَّلَامُ ذَمَّ الْمَالَ وَقَالَ

«فِي ثَلَاثَ خُصَالٍ» فَقِيلَ: «وَمَا هُنَّ يَا رُوحَ اللَّهِ؟»

قَالَ: «يُكْسِبُ الْمَرْءُ مِنْ غَيْرِ حِلِّهِ وَإِنْ هُوَ كَسِبَ مِنْ

حِلِّهِ مَنَعَهُ مِنْ حَقِّهِ، وَإِنْ هُوَ وَضَعَهُ فِي حَقِّهِ شَفَلَهُ

إِصْلَاحُهُ عَنْ عِبَادَةِ رَبِّهِ» البخاري ج ١ ص ٣٢٩

روایت شده که حضرت عیسی علیه السلام مال را -

مذمت کرد و گفت: «سه خاصیت در مال هست

«پرسیدند» ای روح الله آن سه خصلت چیست؟

فرمود: افسان آن را از راه غیر حلال بدست می آورد

و اگر هم از حلال کسب کند حق واجب و لازم را آنرا

نمی دهد و اگر هم حقش را بجای آورد بدست

آوردن و اصلاح کردن آن انسان را از عبادت

پروردگار مشغول می کند.

«دستور نماز صحیح از امام صادق»

کلینی، در کتاب الصلوة، در باب افتتاح الصلوة، حدیث

هشتم، از علی بن ابراهیم از حماد بن عیسی روایت می‌کند:

روزی امام صادق علیه الصلوة والسلام بمن فرمود: آیا دوست

داری نماز بخوانی؟ گفتم: ای آقای من، کتاب «حریر» را که درباره

نماز است حفظ کردم. فرمود: ای حماد، مانعی ندارد، پرهیز

و نماز بخوان. من بپایان رساندم و بتأیید او بنماز ایستادم

و نماز را شروع کردم و رکوع و سجود بجا آوردم. پس امام فرمود:

: ای حماد دوست نداری نماز بخوانی، چه قدر قبیح است یک نفر

از شما شیعه بسن شصت، هفتاد سالگی میرسد یک نماز با

شرایط تمام نخواهد. حمادی گوید: وقتی این سخن را فرمود در

خود ما احساس ذلت کردم و گفتم: قربانت کردم، نماز را به

من تعلیم فرما. پس امام صادق از جابر خواست و مقابل

قبله ایستاد، دستهایش را روی زانویش انداخت در-

حالیکه انگشتان دستش بهم چسبیده و پاهایش را نزدیک یکدیگر

گذاشت بطوریکه بین دو پایش باندازه سه انگشت باز فاصله

بود، و تمام انگشتان پایش را به طرف قبله قرار داد و پاهایش

را از قبله منحرف نکرد. و با خشوع «الله اکبر» گفت. پس

سوره حمد و قل هو الله احد را با ترتیل (دانه دانه خواندن)

خواند. سپس در حال قیام کمی صبر کرد (بعد از یک نفس).

سپس دستهایش را تا صورتش بلند کرد و در حال قیام گفت

«الله اکبر». سپس بحالت رکوع درآمد و دستهایش را باز کرد

زانوهایش را در کف دستش قرار داد و برآمدگی زانوهارا

بعقب برگردانید تا پشتش بطوری راست و مستوی شد

که اگر یک قطره آب یا روغن بر پشتش ریخته می شد در

از مستوی بودن پشتش آن قطره حرکت نمی کرد . و

گردنش را کشیده نگاه داشت و پلک چشمانش را بپایین

انداخت و سه مرتبه (شمرده شمرده) تسبیح گفت: «سبحان

ربی العظیم و بحمدہ»۔ سپس راست ایستاد و در حال قیام۔

مستقر شد و گفت: «سمع الله لمن حمده»؛ بعد در حال قیام

تکبیر گفت و دستها را تا مقابل صورتش بلند کرد. سپس به سجده

رفت و در حال سجده: دستها را باز کرد در حالیکه انگشتان۔

دستش بهم چسبیده و در مقابل زانوهایش قرار گرفته بود پس

الاعلیٰ

سدرتہ گفت: «سبحان ربی العظیم و بحمدہ» و عضوی از بدنش

را روی عضوی دیگر قرار داد و با هشت عضو سجده کرد: یکف

دست. ۲ دوزانو، ۳ دوانگشت ابهام یا ۴ پیشانی
 ۵ بینی. و فرمود: هفت موضع از اینها واجب است
 که بر آنها سجده شود که خداوند در کتاب خود ذکر کرده
 و فرموده: «إِنَّ الْمُسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا» که آن
 عبارت است از پیشانی و دو کف دست و دوزانو و دو
 انگشت ابهام، و گذاشتن بینی بر زمین مستحب است
 سپس سرش را بر سجده بلند کرد موقتی که راست نشست

گفت: «الله اکبر» سپس بر روی ران چپ نشست و

حالیکه روی پای راستش را بر کف پای چپ گذاشت و

گفت: «استغفر الله ربی و اتوب الیه». سپس در حال نشسته

گفت: «الله اکبر» و سجده دوم را بجا آورد و همان گفته

های را که در سجده اول گفته بود تکرار کرد و عضوی از

بدنش را در رکوع و سجود بر روی عضو دیگری قرار داد و در

حال سجده ذراعین خود را بر زمین نگذاشت و در حال تکبیر

(بال گشودن) بود. پس دو رکعت اینگونه نماز خواند و

در حال تشهد که نشسته بود انگشتان دستش باز بود و

وقتی که از تشهد فارغ شد و سلام نماز را داد فرمود:

«اینگونه نماز بخوان!»

« اثر ذکر: لا اله الا الله وحده... الخ »

امام صادق علیه السلام فرمود: هر کس ده مرتبه در هر روز بگوید:

«أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، إِلَهًا وَاحِدًا أَحَدًا صَدًا

لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا»، خداوند در نامه عملش چهل و پنج هزار

حسنه می نویسد و چهل و پنج هزار سیئه از نامه عملش محو می کند

و چهل و پنج هزار درجه برای او بالایی برد. اصول کافی ج ۱ ص ۵۱۹

« اثر ذکر: «یا الله، یا الله» ده مرتبه »

امام صادق علیه السلام فرمود: کسیکه ده مرتبه «یا الله یا الله

» بگوید، در جوابش گفته میشود: «لبیب، چه حاجتی داری». اصول کافی ج ۲ ص ۵۱۹

«اثوذکر» استغفر الله الذی... الخ. امام باقر علیه السلام فرمود:

کسیکه بعد از نماز واجب پیش از آنکه حالت نشستن نماز را ببرد

سه مرتبه بگوید: «استغفر الله الذی لا اله الا هو الی القیوم ذوالجلال و

الاکرام واتوب الیه» خداوند گناهانش را میبخشد اگر چه بقدر کف دریا

۹۰

« فضلیت تسبیح حضرت فاطمه سلام الله علیها »

امام صادق علیه السلام فرمود: تسبیح فاطمه علیها السلام در هر روز

بعد از هر نماز نزد من محبوبتر است از هزار رکعت نماز در هر روز
الکافی ج ۳ ص ۴۴

« ذکر بعد از نماز صبح و مغرب »

امام صادق علیه السلام فرمود: کسی که بعد از نماز صبح و نماز مغرب

صفت مرتبه بگوید « بسم الله الرحمن الرحیم لا حول ولا قوة الا

بالله العلی العظیم » خداوند صفات گونه بلا را از او دفع می کند که -

آسانترین آنها استسقاء و برص و جنون است. و اگر گوینده این ذکر

شقی باشد خداوند اسعش را از میان استقیاء محو می کند و در زمره

سعدای نویسد. و در روایت دیگر رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمود

یا علی، کلماتی را بتو یاد بدهم تا وقتی به مهلکه و مشکلاتی گرفتار شوی

بلگو که خدا برمی گرداند از تو انواع بلاها را آنچه بخواد و همین ذکر را فرمود

الکافی ج ۲ ص ۵۲۸

مبادا بنظر کسی بید جلوه کند: چگونه می شود کسیکه در اثر گناه در

زمره استقیاء داخل شده با گفتن ذکر بی همه جراثیم وی قلم عفو می کشند زیرا

ممکن است این ذکر مقدمات برگشت بسوی خدا و توبه را فراهم

کند و او را بسوی سعادت برساند و هم چنین است روایات دیگری

که راجع باذکار باین عناوین وارد شده است.

«ذکر جامع دنیا و آخرت»

هلقام بن هلقام با امام موسی بن جعفر عرض کرد: قربانت کردم

دعائی بمن بیا موز که جامع دنیا و آخرت و مختصر باشد. امام فرمود:

بعد از نماز صبح تا طلوع آفتاب بگو: «سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَسْأَلُهُ مِنْ فَضْلِهِ»

« دعا برای استغفار »

این دعا را امیرالمؤمنین به مردی که مرض و درد بسیاری داشت،

تعلیم فرمود: «إِلَهِیْ کُلَّمَا أَنْعَمْتَ عَلَیَّ بِنِعْمَةٍ قَلَّ لَكَ عِنْدَهَا شُکْرِيْ

و کُلَّمَا ابْتَلَيْتَنِيْ بِبَلَاءٍ قَلَّ لَكَ عِنْدَهَا صَبْرِيْ فَيَا مَنْ قَلَّ شُکْرِيْ عِنْدَ نِعْمَةٍ

فَلَمْ يَحْرِمْْنِيْ وَيَا مَنْ قَلَّ صَبْرِيْ عِنْدَ بَلَاءٍ فَلَمْ تَحْذُلْنِيْ وَيَا مَنْ رَأَيْتَنِيْ عَلَى

الْمَعَاصِي فَلَمْ يَغْفِرْ لِيْ وَيَا مَنْ رَأَيْتَنِيْ عَلَى الْخَطَايَا فَلَمْ يُعَاقِبْنِيْ عَلَيْهَا صَلِّ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفِرْ لِي ذَنْبِي وَاشْفِنِي مِنْ رَأْسِكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

این عباس می گوید: بعد از یکسال این فرد را دیدم رنگش زیبا و

صورتش سرخ شده و هرگاه این دعا را در حال مرض خواندم

صحت پیدا کردم و هر وقت بسلطان و حاکمی داخل شدم و-

این دعا را خواندم شرش را از من دفع کرد. هیچ الدعوات ص ۸

«ذکر موقع خروج از منزل»

امام ابی الحسن علیه السلام فرمود: وقتی که میخواهی از منزل بیرون

روی، درسفر یا حضر، بگو: «بِسْمِ اللَّهِ آمَنْتُ بِاللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى

اللَّهِ، مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ» که شیاطین از راه

بر میگرددند و فرشته ها بصورت آنها می زنند و شیاطین می گویند

شما بر این شخص راه ندارید برای اینکه اسم خدا گفت و ایمان

بخدا آورد و توکل بخدا کرد و گفت: ما شاء الله لا حول ولا قوة

«الآ بالله» اصول الکافی ج ۲ ص ۵۴۴

زيارت عاشوراء :

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ

رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَابْنَ سَيِّدِ

الْوَصِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَارَ اللَّهِ وَابْنَ نَارِهِ وَالْوَثْرَ الْمُتَوَرَّ السَّلَامُ

عَلَيْكَ وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِقَنَائِكَ عَلَيْكُمْ مَتَى جَمِيعاً

سَلَامُ اللَّهِ أَبَداً مَا بَقِيَتْ وَبَعَى اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ بِمَا قَلَّيْنَا وَعَلَى

جَمِيعِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتِ مُصِيبَتُكَ فِي

السَّمَوَاتِ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَوَاتِ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَتَتْ

أَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ

عَنْ مَعَايِمِكُمْ وَأَذَا الشُّكْمَ عَنْ مَرَاتِبِكُمُ الَّتِي رَزَقَكُمْ اللَّهُ فِيهَا وَلَعَنَ

اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ وَلَعَنَ اللَّهُ الْمُسْهَدِينَ لَهُمْ بِالتَّمَكِينِ مِنْ قِبَالِكُمْ

بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّيْسَ مِنْهُمْ وَأَشْيَاعِهِمْ وَأَبَائِهِمْ وَأَوْلِيَائِهِمْ

يَا أَبَاعَبْدَ اللَّهِ ابْنِي سَلِّمْ لِمَنْ سَأَلَكَمُ وَحَرْبٍ لِمَنْ حَارَبَكَ

إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَعَنَ اللَّهُ آلَ زِيَادٍ وَآلَ مَرْوَانَ وَلَعَنَ اللَّهُ بَنِي هَامَةَ

فَاطِمَةَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَرْجَانَةَ وَلَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَلَعَنَ اللَّهُ

شِمْرًا وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَشْرَجَتْ وَالْجَمْعُ وَتَنَقَّبْتُ لِقَائِكَ

يَا بِي أَنْتَ وَأُمِّي لَقَدْ عَظُمَ مُصَابِي بِكَ فَاسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَ

مَقَامَكَ وَأَكْرَمَنِي أَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِكَ مَعَ إِمَامٍ مُنْصُورٍ

مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي عِنْدَكَ

وَجِبَاهًا بِالْحَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ

إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ وَإِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَإِلَى فَاطِمَةَ

وَإِلَى الْحَسَنِ وَالْحَبِيبِ بِوَالِدَتِكَ وَبِالْبِرَايَةِ مِمَّنْ أَشَسَّ أَسَاسَ

ذَلِكَ وَبَنَى عَلَيْهِ بُنْيَانَهُ وَجَرَى فِي ظُلْمِهِ وَجُودَهُ عَلَيْكُمْ وَعَلَى -

أَشْيَاءِكُمْ بِرِثَتِ الْحَلَالِ وَاللَّيْكُمُ مِنْهُمْ وَأَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ

الَّذِينَ بِوَالِدَتِكُمْ وَمَوَالِدَتِكُمْ وَبِالْبِرَايَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَ

النَّاصِبِينَ لَكُمْ مِنَ الْحَرَبِ وَبِالْبِرَايَةِ مِنْ أَشْيَاءِكُمْ وَأَتَابِعُهُمْ إِنِّي

سَلِّمْ لِمَنْ سَأَلَكَمْ وَخَرِبْ لِمَنْ هَارَبَكُمْ وَوَلِّ لِمَنْ دَاوَاكُمْ وَعَدُوْلَكُمْ

عَادَاكُمْ فَاسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِكُمْ وَمَعْرِفَةِ أَوْلِيَائِكُمْ

وَرَزَقَنِي الْبِرَاءَةَ مِنْ أَعْدَائِكُمْ أَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

وَأَنْ يُثَبِّتَ لِي عِنْدَكُمْ قَدَمَ صِدْقِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاسْأَلُهُ

أَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَعَامَ الْمُحْمَدَ ^{لَكُمْ} عِنْدَ اللَّهِ وَأَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ تَارِكِي مَعَ

إِمَامٍ هَدَى ظَاهِرِنَا لِحَقِّ بِالْحَقِّ مِنْكُمْ وَاسْأَلُ اللَّهَ بِحَقِّكُمْ وَبِالْشَّاهِدِينَ

الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ أَنْ يُعْطِيَني بِصَلَاتِي بَيْنَكُمْ أَفْضَلَ مَا يُعْطِي مُصَابِيًا

بِمُصِيبَةٍ مُّصِيبَةٍ مَا أَكْثَرُهَا وَأَعْظَمُ دَرَجَتَهَا فِي الْإِسْلَامِ

وَفِي جَمِيعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هَذَا

مِنْ تَالِهِ مِنْكَ سَلَوَاتُ وَرَحْمَةٍ وَمَغْفِرَةٍ اللَّهُمَّ اجْعَلْ مَحْيَايَ

مَحْيَا مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمَحْيَا مَمَاتِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا

يَوْمَ بَرَكْتَ بِهِ بِمَوَاسِمِهِ وَأَبْنَى أَكَلَةِ الْأَكْبَادِ اللَّعِينِ بْنِ اللَّعِينِ

عَلَى لِسَانِكَ وَلِسَانِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كُلِّ

مَوْطِنٍ وَمَوْقِفٍ وَقَفَّ فِيهِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ

اَعْنِ اَبَاسُفِيَّاتٍ وَمُعَوِيَّةَ وَنَزِيدَ بْنَ مُعَوِيَّةَ عَلَيْهِمْ مِنْكَ

الْلَعْنَةُ اَبَدَ الْاَبَدِ وَهَذَا يَوْمُ فَرَحَتِ بِهِ آلُ زِيَادٍ وَآلُ مُرْوَانَ

يَقْتُلِهِمُ الْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ فَضَاعِفْ عَلَيْهِمْ

الْلَعْنُ مِنْكَ وَالْعَذَابَ الْاَلِيمَ اللَّهُمَّ اِنِّي اَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ

فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي مَوْقِعِي هَذَا اَوْ اَيَّامِ حَيَاتِي بِالْبِرَاثَةِ مِنْهُمْ وَ

الْلَعْنَةُ عَلَيْهِمْ وَبِالْمَوْلَاتِ لِنَبِيِّكَ وَآلِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَ

عَلَيْهِمُ السَّلَامُ. پس صدم مرتبه می گوی: اللَّهُمَّ اَعْنِ اَوَّلَ

ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآخِرَتَا بَيْعٍ لَهُ عَلَى ذَلِكَ اللَّهُمَّ

الْعَنِ الْعِصَابَةَ الَّتِي جَاهَدْتَ الْحُسَيْنَ وَشَاطِعَتْ وَ -

بَايَعَتْ وَتَابَعَتْ عَلَى قَتْلِهِ اللَّهُمَّ الْعَنِ هُمْ جَمِيعًا بِس

صَدْرَتِي مِثْلِي: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَعَلَى

الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِغِيَاثِكَ عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا

مَا بَقِيََتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَلَا جَعَلَ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ

مِنِّي لِزِيَارَتِكُمُ السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَ

وَعَلَىٰ أَوْلَادِ الْحُسَيْنِ وَعَلَىٰ أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ بِسْ -

می گوید: اَللّٰهُمَّ خُصَّ أَنْتَ أَوَّلَ ظُلُمٍ بِاللَّعْنِ مِنِّي وَأَبْنَاءُ

بِهِ أَوَّلَاتُهُمُ الثَّانِي والثَّالِثُ والرَّابِعُ اَللّٰهُمَّ اَلْعَن نَزِيْدَ خَامِسًا

وَالْعَن مُجَبِّدَ اللهِ بْنِ زِيَادٍ وَابْنَ مَرْجَانَةَ وَعُمَرُ بْنُ مَعْدٍ وَشَمْرًا

وَأَالَ أَبِي سُفْيَانَ وَأَالَ زِيَادٍ وَأَالَ مَرْوَانَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

بِسْمِ سُبْحَدِهِ مَبْرُورِي وَمَسْلُوفِي: اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدُ

الشَّاكِرِيْنَ لَكَ عَلَىٰ مُصَابِهِمُ الْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَىٰ عَظَمِ رِزْقِي

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَنَبِّتْ لِي

قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَأَصْحَابِ الْحُسَيْنِ

الَّذِينَ بَذَلُوا مِنْهُمْ دُونَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ.

بہتر است با اختلا فاتی کہ در نحوه خواندن زیارت

عاشورا است، طریقه آیت اللہ سید محمد کاظم فودی انتخا

شود: باید بہ مکان بلندی رفتہ، ابتدا یل زیارت امیر

المؤمنین (ع)، بعد سلام مختصری بہ سید الشہداء، وبعد

عنا

از آن لعن بسیار شدید و مؤکد بر قائلان آن حضرت،

و سپس دو رکعت نماز زیارت، بعد صد مرتبه تکبیر

و در آخر، زیارت عاشورا با صد مرتبه لعن و سلام.

آیت الله حاج شیخ عبدالکریم حائری یزدی نیز فرموده:

طریقه میرزای شیرازی هم همین بود با مستثنای زیارت

حضرت امیر و صد مرتبه تکبیر.

در پایان خواهند گام محترم برداشته و کاتب از دعا خیر فرمودن نفرها
بند

تاریخ ۱۴۰۲، ۲۱، ۴
کتابخانه انصاری خونی. موسسه

اسم کتاب: موضوع حدیث ردیف

هدیه به کتابخانه میوزیم جنگ حیدرآباد دکن

از طرف کتابخانه انصاری خونی - قم - ۱۳۹۰

غفار - ذریعہ - قصیدان - پیک

ملف ۲۷۵۲۷۹۲۵۲

مدیر موسسه احسان انصاری

To: www.al-mostafa.com